

שמתקדש, הקדוש ברוך הוא מקדש אותו, שכתוב (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדשים. אדם מקדש עצמו מלמטה - מקדשים אותו מלמעלה. וכשמתקדש אדם בקדשת רבונו, מלבישים (מורשים) אותו נשמה קדושה, ירשת הקדוש ברוך הוא ויכנסת ישראל, ואז יורש את הכל. ואלו הם שנקראים בנים לקדוש - ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם, והרי פרושה.

בא ראה, כתוב תוצא הארץ נפש חיה, ופרושה נפש חיה סתם. ומאותו חלק ירש דוד המלך ונקשר בקשר עליון וירש מלכות, כמו שנאמר. ומשום כך והיתה נפש אדני צרויה בצרור החיים. והרי פרושה שנפש נקשרת ברוח, ורוח עם נשמה, ונשמה עם הקדוש ברוך הוא. אשרי חלקו של מי שירש הירשה העליונה הזו.

אוי לאותם הרשעים שנפשותיהם אינן זוכות בעולם הזה, וכל שפן בעולם הבא, עליהם כתוב ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. שהולכים ומשוטטים בעולם ולא מוצאים מקום למנוחה להתקשר בו, ונטמאים (ונשאבים) בתוך צד הטמאה, והפרוז קורא ואומר: נפש כי תמעל מעל בה'. מקדש ה' טמא. שהרי לקדשה לא נכנס, ולא נכלל. והם מזיקי העולם, משום שנדבקים בהם ונטמאים. רבי יצחק אמר, הרי פרושה נפש, כשמתעטרת כנסת ישראל במלך הקדוש מתעטרת ונקראת צרור החיים, משום שבה הכל נקשר. רבי אלעזר אמר, כששכינה נוסעת, היא נוסעת עם האבות. זהו שכתוב (שמות יד) ויסע

בקדושי דמאריהון. וכל מאן דאתקדש, קדשא בריהו הוא מקדש ליה, דכתיב (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים. בר נש מקדש גרמיה מלרע, מקדשין ליה מלעילא, וכד אתקדש בר נש בקדושה דמאריה, מלבישין (נ"א ירתיז) ליה נשמתא קדישא, אחסנא דקודשא בריהו הוא וכנסת ישראל, וכדין ירית פלא. ואלין דאקרון בנין לקודשא בריהו הוא, כמה דכתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם, והא אוקמוה.

הא חזי כתיב (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה, ואוקמוה נפש חיה סתם. ומההוא חולקא ירית דוד מלכא, ואתקשר בקשורא עלאה, ואחסין מלכותא, כמה דאתמר. ובגין כך והיתה נפש אדוני צרויה בצרור החיים. והא אוקמוה דנפש אתקשר (דף כ"ה ע"א) ברוח, ורוח בנשמה, ונשמה בקודשא בריהו הוא. זכאה חולקיה מאן דירית ירוותא דא עלאה.

ווי לאינון רשיעיא דנפשאן דלהון לא זכאן בעלמא דין, כל שפן בעלמא דאתי. עלייהו כתיב (שמואל א כה) ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. דאזלן ושטאן בעלמא, ולא אשכחן אתר לנייחא, לאתקשרא ביה, ואסתאבן (נ"א ואשתאבן) בגו סטרא דמסאבותא, וכרוזא קארי ואמר, נפש פי תמעול מעל ביי' מקדש יי' טמא. דהא בקדושה לא עייל, ולא אתפליל. ואינון מזיקי עלמא, בגין דמתדבקן בהו, ומסתאבן.

רבי יצחק, אמר הא אוקמוה, נפש, פד מתעטרא כנסת ישראל במלכא קדישא, אתעטר, ואקרי צרורא דחיי, בגין דבה אתקשר פלא. רבי אלעזר אמר, שכינתא כד נטלא, באבהתא נטלא, הדא הוא דכתיב, (שמות